

DOI 10.36074/grail-of-science.01.05.2026.017

ВПЛИВ ЦИФРОВІЗАЦІЇ НА СТАЛИЙ РОЗВИТОК КРЕАТИВНИХ ІНДУСТРІЙ

Сосновський Геннадій Юрійович

аспірант кафедри смарт-економіки

Київський національний університет технологій та дизайну, Україна

Хаустова Євгенія Борисівна

доктор економічних наук, професор кафедри смарт-економіки

Київський національний університет технологій та дизайну, Україна

Анотація. У статті досліджено вплив цифровізації на сталий розвиток креативних індустрій у глобальному економічному середовищі. Актуальність теми зумовлена зростанням ролі цифрових технологій у формуванні нових моделей створення, розповсюдження та споживання креативного продукту. Метою дослідження є аналіз взаємозв'язку між цифровізацією та параметрами сталості креативного сектору. У роботі використано методи порівняльного та статистичного аналізу, а також узагальнення даних міжнародних організацій. Встановлено, що цифровізація сприяє економічному зростанню, підвищенню кризостійкості та розширенню доступу до глобальних ринків, водночас породжуючи ризики нерівності та ринкової концентрації. Практична цінність полягає у розробленні системи показників оцінювання сталого розвитку креативних індустрій.

Мета дослідження. Проаналізувати вплив цифровізації на сталий розвиток креативних індустрій та розробити систему показників оцінювання цього впливу в економічному, соціальному й екологічному вимірах.

Методологія. У дослідженні використано методи порівняльного і статистичного аналізу, системно-структурного підходу та узагальнення даних міжнародних організацій (ЮНКТАД, ЮНЕСКО, Евростат, МОП, ВЕФ) для виявлення тенденцій цифровізації та оцінювання їхнього впливу на сталий розвиток КІ.

Результати. Проаналізовано динаміку світового ринку креативних товарів і послуг за 2010–2022 рр. Встановлено, що цифровізація забезпечила зростання експорту креативних послуг до 1,4 трлн дол. США у 2022 р. та підвищила кризостійкість сектору. Визначено роль людського капіталу як ключового ресурсу трансформації. Розроблено чотирирівнірну систему показників та обґрунтовано стратегічні напрями державної політики підтримки цифрового переходу КІ.

Наукова новизна. Вперше запропоновано комплексну систему показників оцінювання сталого розвитку креативних індустрій в умовах цифровізації, що інтегрує економічну, соціальну, екологічну та управлінську складові й може застосовуватися для моніторингу досягнення ЦСР на національному та галузевому рівнях.

Висновки. Цифровізація є визначальним чинником зростання та кризостійкості КІ, однак породжує ризики ринкової концентрації та поглиблення нерівності. Ефективна державна політика має поєднувати розбудову цифрової інфраструктури, інвестиції в людський капітал і антимонопольне регулювання.

Ключові слова: система показників оцінювання, сталий розвиток, людський капітал, динаміка діяльності, цифровізація, креативні індустрії.

ВСТУП

Цифровізація та сталий розвиток становлять дві взаємопов'язані стратегічні орієнтири економічної політики на початку XXI століття. Перша охоплює масштабне впровадження цифрових технологій у всі сфери господарської діяльності, друга передбачає гармонізацію економічного зростання з вимогами соціальної справедливості та екологічної безпеки. Креативні індустрії (далі КІ), як сектор, що базується на творчості й інтелектуальному капіталі, зазнали впливу цих тенденцій раніше за більшість інших галузей: цифрові платформи, стрімінг, хмарні сервіси та штучний інтелект змінили способи створення, розповсюдження і споживання культурного продукту задовго до того, як ці питання набули центрального місця в науковому та політичному дискурсі. На глобальному рівні КІ демонструють стійке зростання: за даними ЮНКТАД, у 2022 р. обсяг світового експорту креативних послуг становив 1,4 трлн дол. США, що майже вдвічі перевищує обсяг експорту креативних товарів [3]. В умовах множинних криз, пандемії, COVID-19, геополітичних потрясінь та кліматичних змін, КІ продемонстрували помітну кризостійкість: скорочення їхнього експорту в 2020 р. становило лише 1,8%, тоді як сукупний світовий експорт послуг впав на 20% [2]. Наведені дані вказують на те, що цифровізація не лише трансформує КІ, а й підвищує їхню стійкість до зовнішніх шоків

Разом із тим стрімкий цифровий перехід породжує нові виклики: монополізацію платформ, нерівномірний доступ до цифрової інфраструктури, деформацію систем авторської винагороди та ризику витіснення малих творців великими технологічними корпораціями. Подолання цих суперечностей потребує багатовимірного аналітичного підходу до оцінювання сталості КІ, що охоплює соціальний, екологічний та управлінський виміри поряд з економічним. Попри зростання кількості публікацій із цієї тематики, в науковій літературі відсутня уніфікована система показників, яка б інтегрувала всі зазначені виміри в єдиний аналітичний інструментарій. Усунення цієї методологічної прогалини і є завданням пропонованого дослідження.

Постановка проблеми

Сучасний розвиток світової економіки характеризується двома взаємопов'язаними тенденціями, а саме прискоренням процесів цифровізації та переорієнтацією на принципи сталого розвитку. Креативні індустрії (далі КІ) перебувають на перетині цих тенденцій: вони є водночас рушієм та об'єктом цифрової трансформації, а їхня економічна та соціальна значущість неухильно зростає. Резолюція Генеральної Асамблеї ООН A/RES/78/133 «Сприяння розвитку креативної економіки задля сталого розвитку», ухвалена 19 грудня 2023 р., закріпила за КІ роль стратегічного інструменту досягнення Цілей сталого розвитку (далі ЦСР) [1].

Водночас питання кількісного оцінювання впливу цифровізації на параметри сталості в креативному секторі залишається недостатньо розробленим у науковій літературі. Відсутня уніфікована система показників, яка б інтегрувала економічну, соціальну та екологічну складові сталого розвитку з урахуванням специфіки цифрового середовища. Це зумовлює актуальність і практичну значущість проведеного дослідження.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Проблематика сталого розвитку КІ та впливу на неї цифровізації досліджується у роботах вітчизняних і зарубіжних науковців, а також в аналітичних доповідях авторитетних міжнародних організацій. Конференція ООН з торгівлі та розвитку (ЮНКТАД) систематично публікує дані щодо стану глобальної креативної економіки. У доповіді *Creative Economy Outlook 2022* зазначається, що нові технології Індустрії 4.0 докорінно змінюють деякі КІ, а пандемія COVID-19 прискорила перехід до електронної комерції та цифрових платформ [2]. Доповідь *Creative Economy Outlook 2024* фокусується на впливі цифровізації та штучного інтелекту (далі ШІ) на креативну економіку, конкурентних викликах і зусиллях з досягнення сталості [3].

ЮНЕСКО у Глобальній доповіді *Re Shaping Policies for Creativity (2022)* підкреслює, що цифрове середовище кардинально змінило ланцюжок цінності культурних і КІ, породивши нові ризики: цифрове піратство та недостатню компенсацію творців, а також ризик поглиблення нерівності через обмежений доступ до мережі та цифрову неграмотність [4]. Міжнародна федерація фонографічної індустрії (IFPI) фіксує структурні зміни ринку музики під впливом стрімінгових сервісів [5]. Статистичне управління ЄС (Євростат) надає дані щодо внеску культурного і креативного сектору до економіки держав-членів ЄС [6].

Доповідь Всесвітнього економічного форуму (ВЕФ) *Future of Jobs Report 2025* аналізує трансформацію ринку праці під впливом технологічних змін, акцентуючи на зростанні попиту на навички, критичні для КІ, творче мислення, стійкість та аналітичне мислення [7]. Зайнятість у КІ також досліджують аналітики Дослідницької служби Європейського парламенту, фіксуючи специфіку нестандартних форм праці в секторі [8].

Попри значний масив публікацій, проблема розроблення інтегрованої системи показників для оцінювання сталого розвитку КІ в умовах цифровізації залишається невирішеною, чим і визначається мета цієї статті.

Постановка завдання.

Метою статті є дослідження впливу цифровізації на сталий розвиток КІ та розроблення системи показників оцінювання цього впливу з урахуванням економічної, соціальної й екологічної складових сталості. Для досягнення мети поставлено завдання:

- 1) проаналізувати глобальні тенденції розвитку ринку креативних товарів і послуг в умовах цифровізації;
- 2) визначити роль людського капіталу у цифровій трансформації КІ;
- 3) обґрунтувати структуру системи показників оцінювання сталого розвитку КІ;
- 4) запропонувати напрями державної політики стимулювання цифрового переходу в секторі.

Виклад основного матеріалу дослідження

Теоретичні основи взаємозв'язку цифровізації та сталого розвитку КІ.

ЮНКТАД визначає КІ як цикли створення, виробництва та розповсюдження товарів і послуг, у яких основними вхідними ресурсами є творчість та інтелектуальний капітал [2]. Вони охоплюють сукупність видів діяльності, заснованих на знаннях, що виробляють матеріальні блага та

нематеріальні інтелектуальні або мистецькі послуги зі змістовним творчим наповненням, економічною цінністю та ринковими цілями.

Концепція сталого розвитку, закріплена Порядком денним ООН до 2030 року, передбачає рівновагу між економічним зростанням, соціальним добробутом та охороною навколишнього середовища. Цифровізація - це масштабне впровадження цифрових технологій у всі сфери господарської діяльності. Вона виступає чинником, що впливає на всі три виміри сталості одночасно. Для КІ цей вплив є особливо значущим, оскільки цифрові технології трансформують не лише виробничий процес, а й моделі розповсюдження та споживання креативного продукту.

Цифрові платформи знижують транзакційні витрати та розширюють доступ до глобальних ринків, зокрема для індивідуальних творців і малих підприємств. Водночас вони породжують нові виклики: контроль якості, питання авторського права, конфіденційність і монополізацію ринку. Ефективне регуляторне середовище є необхідною умовою того, щоб зазначені технології слугували інтересам усіх учасників ринку та сприяли розвитку конкурентоспроможної креативної економіки [3].

Вплив цифровізації на економічну складову сталого розвитку КІ.

Динаміка глобальних ринків свідчить про економічне значення процесів цифровізації для КІ. За даними ЮНКТАД, загальний обсяг світового експорту креативних послуг (далі КП) досяг рекордних 1,4 трлн дол. США у 2022 р., що на 29% більше порівняно з 2017 р., тоді як експорт креативних товарів (далі КТ) зріс на 19% і досяг 713 млрд дол. [3]. Для порівняння: у 2010 р. обсяг КП становив 487 млрд дол., а КТ - 419 млрд дол. [2]. Частка КП у загальному обсязі світового експорту послуг зросла з 12% у 2012 р. до 19% у 2022 р. [3].

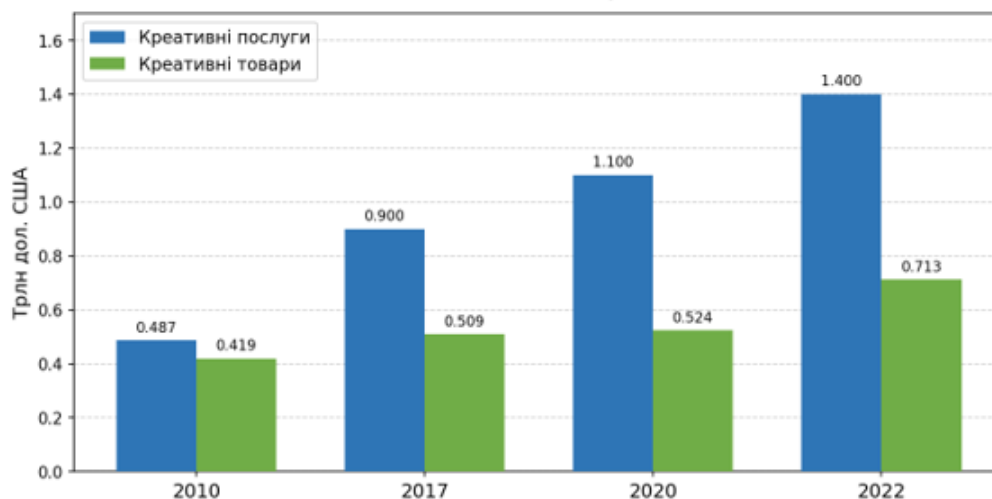

Рис. 1. Динаміка світового експорту креативних товарів і послуг, 2010–2022 рр.

Джерело: складено за даними UNCTAD Creative Economy Outlook 2022, 2024 [2; 3]

Структура цього зростання безпосередньо відображає цифровізацію сектору. Програмне забезпечення формує 41,3% усього обсягу експорту КП, дослідження і розробки - 30,7%, реклама та архітектура - 15,5%, аудіовізуальні послуги - 7,9%, інформаційні послуги - 4%, культурні та рекреаційні послуги - 0,6% [3] (рис. 2).

Подальше посилення ролі цифрових технологій простежується і на рівні окремих підсекторів креативних індустрій. Зокрема, у сегменті індустрії записаної музики, за даними IFPI, частка стрімінгових сервісів у глобальних доходах зростає з 62,1% у 2020 р. до 67,3% у 2023 р., що свідчить про домінування цифрових каналів дистрибуції у цьому сегменті [5].

Рис. 2. Структура світового експорту креативних послуг у 2022 р., %
Джерело: складено за даними UNCTAD Creative Economy Outlook 2024 [3]

Важливою характеристикою сталості КІ є їх кризостійкість. Під час пандемії COVID-19 у 2020 р. експорт КІ скоротився лише на 1,8%, тоді як загальний обсяг світового експорту послуг впав на 20% [2]. Частка КІ у ВВП країн, де є доступні дані, коливається від 0,5% до 7,3%, а у зайнятості від 0,5% до 12,5% [3]. За даними Євростат, 2,1 млн культурних підприємств ЄС створили додану вартість близько 202 млрд євро (1,9% від загального обсягу ділової економіки), а сукупний чистий оборот сектору становив близько 524 млрд євро [6].

Цифрові інструменти є визначальним чинником доступу до глобальних ринків для малих і середніх підприємств та індивідуальних творців. Водночас ринкова концентрація залишається серйозним викликом: у США «велика п'ятірка» видавців контролює близько 80% книжкового ринку, шість кіностудій, а це майже 90% касових зборів, а три компанії у 2021 р. домінували на 59% ринку глобальних стрімінгових музичних підписок [3]. За даними ЮНКТАД, частка країн, що розвиваються, у світовому експорті КІ зростає з близько 10% у 2010 р. до майже 20% у 2022 р. [3].

Людський капітал як ключовий ресурс цифрової трансформації КІ.

Людський капітал є визначальним ресурсом розвитку КІ, оскільки творчість і знання складають основну вхідну частину виробничого процесу в цьому секторі. Цифровізація докорінно змінює вимоги до компетентностей фахівців КІ. За даними ЮНКТАД, цифрові навички є критичними, але поряд з ними необхідні загальні та допоміжні навички: грамотність, числова компетентність, дизайн, маркетинг та підприємництво [2].

Доповідь ВЕФ Future of Jobs 2025 (підготовлена на основі опитування понад 1 000 провідних роботодавців, що представляють понад 14 млн працівників у 22 галузевих кластерах і 55 економіках) прогнозує, що до 2030 р. буде створено 170 млн нових робочих місць, а 92 млн ліквідовано, внаслідок

чого чистий приріст становитиме 78 млн [7]. Серед навичок, що найбільш стрімко зростають у попиті: ШІ та робота з великими даними, мережева безпека, технологічна грамотність, творче мислення, стійкість та гнучкість. Майже 40% навичок, необхідних для виконання роботи, зміняться, а 63% роботодавців вже сьогодні вказують на нестачу кваліфікованих кадрів як на ключовий бар'єр для трансформації бізнесу [7].

ЮНЕСКО фіксує суттєві диспропорції у доступі до програм цифрової освіти та підготовки в галузі культури й творчості між регіонами, зокрема відсутність системного підходу до формування цифрових навичок та менеджменту культури [4]. Зростання частки дистанційної та гібридної зайнятості у КІ формує нові виклики щодо соціального захисту творчих працівників, які часто мають нестандартні форми зайнятості: короткострокові контракти, часткову зайнятість та сезонну працю [8].

Система показників оцінювання сталого розвитку КІ в умовах цифровізації.

Комплексна оцінка сталого розвитку КІ під впливом цифровізації потребує системного підходу до формування показників, що охоплюють економічний, соціальний та екологічний виміри. Спираючись на аналіз міжнародних методологічних рамок та принципи сталого розвитку ООН, пропонується структура системи показників, наведена в таблиці 1.

Таблиця 1

Система показників оцінювання сталого розвитку КІ в умовах цифровізації

Економічний	Ринкові показники	Обсяг експорту КТ і КП; частка КІ у ВВП; темпи зростання доходів	UNCTAD [2; 3]; Євростат [6]
Економічний	Цифрова активність	Частка цифрових каналів збуту; доходи від стрімінгу; частка е-комерції	UNCTAD [3]; IFPI [5]
Соціальний	Зайнятість та людський капітал	Кількість зайнятих у КІ; частка цифрових спеціальностей; доступність освіти	Євростат [6]; ВЕФ [7]; EPRS [8]
Соціальний	Інклюзивність та доступ	Рівень цифрового охоплення; гендерний баланс; соціальна захищеність	ЮНЕСКО [4]; МОП [9]
Екологічний	Екологічна стійкість	Вуглецевий слід заходів КІ; впровадження принципів циклічної економіки	UNCTAD [3]
Управлінський	Регуляторне середовище	Наявність нац. стратегії КІ; законодавство про ІВ; рамки регулювання ШІ	ЮНЕСКО [4]; UNCTAD [3]

Джерело: розроблено авторами на основі [2-9]

Запропонована система показників відповідає рекомендаціям ЮНКТАД щодо уніфікації підходів до вимірювання КІ, усунення прогалин у даних та

зміцнення аналітичного потенціалу галузі [2]. ЮНЕСКО наголошує на необхідності міжнародно узгоджених індикаторів для КІ і визнає, що значна частина роботи зі збирання даних у цій сфері ще не завершена [4]. Екологічний вимір набуває дедалі більшої ваги в державній політиці: 12 з 36 країн, опитаних ЮНКТАД у 2024 р., мають спеціальні ініціативи для КІ, ще 12 заохочують сталі бізнес-практики, сталий дизайн, енергоефективність та принципи циклічної економіки [3].

Стратегічні напрями державної політики щодо стимулювання цифрового переходу КІ.

На основі проведеного аналізу виокремлено такі стратегічні напрями державної політики.

1. Розбудова цифрової та правової інфраструктури. ЮНКТАД рекомендує створення та модернізацію законодавчих рамок щодо КІ, у тому числі оновлення законодавства про інтелектуальну власність; усунення перешкод для участі підприємців і МСП у цифрових послугах: поганого зв'язку, відсутності цифрових навичок, обмеженого доступу до онлайн-платежів [2].

2. Інвестиції в людський капітал. Людські навички мають вирішальне значення для цифрової трансформації КІ. Розвиток людського потенціалу потребує вкладень у систему освіти: школи, університети, коледжі та провайдерів навчання. Необхідні не лише цифрові компетентності, а й загальні навички: грамотність, числова компетентність, дизайн, маркетинг та підприємництво [2]. ВЕФ наголошує, що метою «Reskilling Revolution» стало оснащення 1 млрд людей кращою освітою, та навичками до 2030 р., що стало ключовим для сталого переходу ринку праці [7].

3. Регулювання ринкової концентрації та забезпечення конкурентності. Цифровізація породжує ризики монополізації: у 2021 р. три компанії контролювали 59% глобального ринку стрімінгових музичних підписок [3]. Належні регуляторні рамки необхідні для забезпечення рівних умов та підтримки конкурентоспроможності малих виробників.

4. Міжнародне співробітництво та подолання цифрового розриву. Розвинені країни у 2020 р. забезпечили 82,3% усього світового експорту КІ [2], тоді як частка країн, що розвиваються, зросла з 10% у 2010 р. до 20% у 2022 р. [3]. Подолання цифрового розриву є необхідною умовою інклюзивного сталого розвитку глобальної КІ. Резолюція ООН A/RES/78/133 закликає до відповідної міжнародної технічної допомоги [1].

Висновки з проведеного дослідження

Результати дослідження дозволяють сформулювати низку висновків щодо механізмів взаємодії між цифровізацією та сталим розвитком КІ.

По-перше, встановлено, що цифровізація виконує подвійну функцію стосовно сталості: з одного боку, вона підвищує кризостійкість і розширює ринковий доступ для КІ, що підтверджується падінням їхнього експорту лише на 1,8% у 2020 р. на тлі 20-відсоткового скорочення світового ринку послуг загалом; з іншого генерує системні ризики монополізації та поглиблення нерівності між учасниками ринку. Ця суперечність залишається невирішеною і потребує системного регуляторного реагування.

По-друге, дослідження засвідчило, що людський капітал є не просто одним із ресурсів, а визначальним обмежувальним чинником цифрового переходу КІ. Навіть за наявності технологічної та правової інфраструктури нестача цифрових компетентностей і творчих навичок здатна загальмувати або повністю нейтралізувати позитивний ефект цифровізації. Це свідчить про необхідність розглядати інвестиції в освіту не як допоміжний, а як пріоритетний елемент стратегії сталого розвитку сектору.

По-третє, розроблена чотирирівнева система показників (економічний, соціальний, екологічний та управлінський виміри) вирішує методологічну проблему, що залишається відкритою в наявних дослідженнях: наявні рамки або зосереджені виключно на економічних індикаторах, або не враховують специфіки цифрового середовища. Практична цінність запропонованої системи полягає в її придатності для порівняльного моніторингу на національному й галузевому рівнях у контексті Порядку денного ООН до 2030 р.

По-четверте, аналіз міжнародного досвіду підтвердив, що країни, які сформували комплексну регуляторну архітектуру поєднавши розвиток цифрової інфраструктури, захист інтелектуальної власності та антимонопольну політику, демонструють вищу інклюзивність цифрового переходу КІ. Для країн, що розвиваються, включно з Україною, це означає необхідність одночасного, а не послідовного вирішення зазначених завдань.

Результати дослідження є базою для подальшого емпіричного дослідження - збору первинних даних щодо конкретних підсекторів КІ (зокрема дизайну, анімації та ігрової індустрії) і верифікації запропонованої системи показників на реальних матеріалах. Перспективним напрямом є побудова прогнозних моделей динаміки КІ в умовах поширення генеративного штучного інтелекту.

Список використаних джерел:

- [1] Генеральна Асамблея Організації Об'єднаних Націй. Резолюція A/RES/78/133: Сприяння креативній економіці для сталого розвитку. Нью-Йорк: Організація Об'єднаних Націй, 2023. URL: <https://digitallibrary.un.org/record/4031531> (дата звернення: 10.04.2026).
- [2] ЮНКТАД. Перспективи креативної економіки 2022. Женева: Організація Об'єднаних Націй, 2022. URL: https://unctad.org/system/files/official-document/ditctsce2022d1_en.pdf (дата звернення: 10.04.2026).
- [3] ЮНКТАД. Перспективи креативної економіки 2024. Женева: Організація Об'єднаних Націй, 2024. URL: <https://unctad.org/publication/creative-economy-outlook-2024> (дата звернення: 12.04.2026).
- [4] ЮНЕСКО. Re | Формування політик творчості: розглядання культури як глобального суспільного блага. Париж: ЮНЕСКО, 2022. URL: <https://unesdoc.unesco.org/ark:/48223/pf0000380479> (дата звернення: 12.04.2026).
- [5] IFPI. Глобальний музичний звіт 2024: стан індустрії. Лондон: Міжнародна федерація фонографічної індустрії, 2024. URL: <https://www.ifpi.org/wp-content/uploads/2024/03/Global-Music-Report-2024.pdf> (дата звернення: 12.04.2026).
- [6] Евростат. Культурна статистика — культурні підприємства. Люксембург: Статистичне управління Європейського Союзу, 2025. URL: https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php?title=Culture_statistics_-_cultural_enterprises (дата звернення: 12.04.2026).

- [7] Всесвітній економічний форум. Звіт про майбутнє робочих місць 2025 року. Женева: Всесвітній економічний форум, 2025. URL: <https://www.weforum.org/publications/the-future-of-jobs-report-2025/> (дата звернення: 16.04.2026).
- [8] Європейська парламентська дослідницька служба. Зайнятість у культурному та креативному секторах. Брюссель: Європейський парламент, 2019. URL: [https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_BRI\(2019\)642264](https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_BRI(2019)642264) (дата звернення: 16.04.2026).
- [9] Міжнародна організація праці. Світовий рівень зайнятості та соціальних перспектив: тенденції 2024 року. Женева: МОП, 2024. URL: <https://www.ilo.org/publications/flagship-reports/world-employment-and-social-outlook-trends-2024> (дата звернення: 16.04.2026).

THE IMPACT OF DIGITALIZATION ON THE SUSTAINABLE DEVELOPMENT OF THE CREATIVE INDUSTRIES

Sosnovskiy Hennadii

Postgraduate Student of the Department of Smart Economics

Kyiv National University of Technologies and Design, Ukraine

Khaustova Yevheniia

Doctor of Economic Sciences, Professor of the Department of Smart Economics

Kyiv National University of Technologies and Design, Ukraine

Summary. *The article examines the impact of digitalization on the sustainable development of creative industries within the global economic environment. The relevance of the study is обусловлена the increasing role of digital technologies in shaping new models of creation, distribution, and consumption of creative products. The purpose of the research is to analyse the relationship between digitalization and the key parameters of sustainability in the creative sector. The study employs comparative and statistical analysis, as well as the synthesis of data from international organisations. The findings indicate that digitalization contributes to economic growth, enhances crisis resilience, and expands access to global markets, while simultaneously generating risks of inequality and market concentration. The practical value of the research lies in the development of a system of indicators for assessing the sustainable development of creative industries.*

Purpose. *To analyse the impact of digitalization on the sustainable development of creative industries and to develop a framework of indicators for assessing this impact across economic, social, and environmental dimensions.*

Methodology. *The study employs comparative and statistical analysis, systems-structural approach, and synthesis of data from international organisations (UNCTAD, UNESCO, Eurostat, ILO, WEF) to identify digitalization trends and evaluate their influence on the sustainable development of creative industries.*

Results. *The dynamics of the global market for creative goods and services over 2010–2022 are analysed. Digitalization is found to have driven creative services exports to a record USD 1.4 trillion in 2022 and enhanced the sector's crisis resilience. The role of human capital as a key transformative resource is identified. A four-dimensional indicator framework (economic, social, environmental, and governance dimensions) is developed, and strategic public policy directions for supporting the digital transition of creative industries are substantiated.*

Scientific novelty. *A comprehensive framework of indicators for assessing the sustainable development of creative industries under digitalization is proposed for the first time, integrating*

economic, social, environmental, and governance components suitable for monitoring SDG progress at national and sectoral levels.

Conclusions. Digitalization is a decisive driver of growth and crisis resilience in creative industries, yet generates risks of market concentration and deepening inequality. Effective public policy must combine digital infrastructure development, human capital investment, and antitrust regulation.

Key words: *performance indicators system, sustainable development, human capital, activity dynamics, digitalization, creative industries.*

Дата публікації: 01.05.2026

Дата першого надходження статті до видання: 21.03.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 18.04.2026